

Píseň o gramofonu a pařížském dortu - Marien

Nikdo nic nevidí, neslyší neříká,
Jen starý gramofon pod oknem naříká
Po desce stékají kapičky blues
Jen dortík pařížský kazí ten vkus

Mlsám si v pokoji kam tiše vchází noc
Nikdo zas nepřišel a sladkostí mám dost
Dvacet dva večerů, dvacet dva nocí
Gramofon křupe dál bluesovou mocí

R: Zní mi stále v uších
    Politá sladkou něžností s kousky neřesti
    Co se hned v ústech rozpustí
    Stín dvou nahých duší
    Kdyby tak prošel tam a zpět
    Lehounce prsty po zádech
    Na malou chvíli u mě byl

Za oknem podzim dál do barev ubíhá
Písnička poslední do ticha doznívá
Ten starý gramofon co chtěl mi říct
Nevidím, neslyším, neříkám nic...

R: Zní mi stále v uších
    Politá sladkou něžností s kousky neřesti
    Co se hned v ústech rozpustí
    Stín dvou nahých duší
    Kdyby tak prošel tam a zpět
    Lehounce prsty po zádech
    Na malou chvíli u mě byl